

Vsebina

II Nezakonodajni akti

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Obvestilo o začasni uporabi Sporazuma o političnem dialogu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Kubo na drugi strani 1

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1798 z dne 2. junija 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih zahtev o sestavi in informacijah za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo ⁽¹⁾ 2
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1799 z dne 12. junija 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede izvetja določenih centralnih bank tretjih držav iz zahtev glede preglednosti pred trgovanjem in po njem za posle v okviru izvajanja monetarne politike, politike deviznih poslov in politike za finančno stabilnost ⁽¹⁾ 11
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1800 z dne 29. junija 2017 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 151/2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 14
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1801 z dne 13. julija 2017 o popravku nekaterih jezikovnih različic Delegirane uredbe (EU) 2016/2250 o načrtu za zavržke za nekatere vrste pridenega ribolova v Severnem morju in vodah Unije razdelka ICES Ila 18

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SKLEPI

- ★ **Sklep Političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2017/1802 z dne 28. septembra 2017 o imenovanju vodje Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017)** 20

PRIPOROČILA

- ★ **Priporočilo Komisije (EU) 2017/1803 z dne 3. oktobra 2017 o izboljšanju zakonitih poti za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito** (*notificirano pod dokumentarno številko C(2017) 6504*) 21
- ★ **Priporočilo Komisije (EU) 2017/1804 z dne 3. oktobra 2017 o izvajanju določb Zakonika o schengenskih mejah o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na schengenskem območju** 25
- ★ **Priporočilo Komisije (EU) 2017/1805 z dne 3. oktobra 2017 o profesionalizaciji javnega naročanja – Vzpostavitev arhitekture za profesionalizacijo javnega naročanja ⁽¹⁾** 28

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

Obvestilo o začasni uporabi Sporazuma o političnem dialogu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Kubo na drugi strani

Sporazum o političnem dialogu in sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Kubo na drugi strani ⁽¹⁾, podpisan 12. decembra 2016 v Bruslju, se v skladu s svojim členom 86(3) začasno uporablja od 1. novembra 2017. Na podlagi člena 3 Sklepa Sveta z dne 6. decembra 2016 o podpisu in začasni uporabi Sporazuma se bodo med Unijo in Republiko Kubo začasno uporabljali naslednji deli, vendar le, kolikor se nanašajo na zadeve, ki spadajo v pristojnost Unije, vključno z zadevami, ki spadajo v pristojnost Unije, da opredeli in izvaja skupno zunanjo in varnostno politiko:

- deli od I do IV in
- del V, kolikor so določbe navedenega dela omejene na namen zagotavljanja začasne uporabe Sporazuma.

Ne glede na prvi odstavek člena 3 se naslednji členi ne uporabljajo začasno:

- člen 29,
- člen 35,
- člen 55, kolikor zadeva sodelovanje na področju pomorskega prometa,
- člen 58,
- člen 71, kolikor zadeva varnost na mejah, in
- člen 73, kolikor zadeva sodelovanje na področju nekmetskih geografskih označb.

⁽¹⁾ ULL 337 I, 13.12.2016, str. 1.

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1798

z dne 2. junija 2017

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede posebnih zahtev o sestavi in informacijah za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 609/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o živilih, namenjenih dojenčkom in majhnim otrokom, živilih za posebne zdravstvene namene in popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ter razveljavitvi Direktive Sveta 92/52/EGS, direktiv Komisije 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES in 2006/141/ES, Direktive 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb Komisije (ES) št. 41/2009 in (ES) št. 953/2009 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 11(1)(a), (c) in (d) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Komisije 96/8/ES ⁽²⁾ določa harmonizirana pravila za živila, namenjena za uporabo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže, in v področje uporabe zajema proizvode, opredeljene v Uredbi (EU) št. 609/2013 kot popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo.
- (2) Uredba (EU) št. 609/2013 razveljavlja Direktivo 96/8/ES in določa splošne zahteve o sestavi in informacijah za različne kategorije živil, vključno s proizvodi, opredeljenimi kot popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo. Da bi Komisija izpolnila svojo obveznost sprejetja posebnih zahtev o sestavi in informacijah za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, se je primerno opreti na določbe Direktive 96/8/ES, saj navedene določbe zagotavljajo zadovoljiv prosti pretok živil, predstavljenih kot popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo, in hkrati visoko raven varovanja javnega zdravja.
- (3) Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo so kompleksni proizvodi, posebej pripravljene za pretežke ali debele zdrave odrasle, ki nameravajo zmanjšati telesno težo. Osnovna sestava popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo mora izpolnjevati dnevne prehranske potrebe pretežkih ali debelih zdravih odraslih pri energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže, kakor jih opredeljujejo splošno sprejeta znanstvena spoznanja.
- (4) Da bi zagotovili varnost in primernost popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo, bi bilo treba določiti podrobne zahteve o njihovi sestavi, vključno z zahtevami o energijski vrednosti ter vsebnosti makro- in mikrohranil. Navedene zahteve bi morale temeljiti na najnovejšem znanstvenem svetovanju Evropske agencije za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) ⁽³⁾ o tem.
- (5) Da se zagotovijo inovacije in razvoj proizvodov, bi morale biti popolnim prehranskim nadomestkom za nadzor nad telesno težo mogoče prostovoljno dodati sestavine, za katere ne veljajo posebne zahteve iz te uredbe, pri tem pa bi bilo treba posebno pozornost nameniti prehranskim vlakninam. Vse sestavine, ki se uporabljajo pri

⁽¹⁾ UL L 181, 29.6.2013, str. 35.

⁽²⁾ Direktiva Komisije 96/8/ES z dne 26. februarja 1996 o živilih, namenjenih za uporabo pri energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže (UL L 55, 6.3.1996, str. 22).

⁽³⁾ Odbor EFSA NDA (Odbor EFSA za dietetične izdelke, prehrano in alergije), 2015. Znanstveno mnenje o osnovni sestavi popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo (Scientific Opinion on the essential composition of total diet replacement for weight control), *EFSA Journal* 2015;13(1):3957 in odbor EFSA NDA (Odbor EFSA za dietetične izdelke, prehrano in alergije), 2016. Znanstveno mnenje o prehranskih referenčnih vrednostih za holin (Scientific Opinion on the Dietary Reference Values for choline), *EFSA Journal* 2016;14(8):4484.

proizvodnji popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo, bi morale biti primerne za pretežke ali debele zdrave odrasle, njihovo primernost pa bi bilo po potrebi treba dokazati z ustreznimi študijami. Nosilci živilske dejavnosti so odgovorni, da dokažejo navedeno primernost, pristojni nacionalni organi pa za to, da za vsak primer posebej preučijo, ali to drži.

- (6) Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo morajo biti skladni z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Da bi upoštevali posebno naravo popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo, bi bilo po potrebi treba določiti dodatke in izjeme k navedenim splošnim pravilom.
- (7) Bistveno je, da je hranilna vrednost za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo navedena za zagotovitev, da jo pravilno razumejo pretežki ali debeli zdravi odrasli, ki uživajo navedeno živilo, in zdravstveni delavci, ki lahko svetujejo o njihovi ustreznosti v nekaterih primerih. Zaradi popolnejših informacij bi označba hranilne vrednosti morala vsebovati več podatkov od tistih, ki jih zahteva Uredba (EU) št. 1169/2011. Poleg tega bi morala biti obveznost navedbe hranilne vrednosti obvezna za vse popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, ne glede na velikost embalaže ali posode, zato se izvzete iz točke 18 Priloge V k Uredbi (EU) št. 1169/2011 ne bi smelo uporabljati.
- (8) Za zagotovitev ustreznih informacij in zaradi lažje primerjave proizvodov bi bilo hranilno vrednost za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo treba navesti glede na porcijo in/ali na jedilno enoto kot tudi glede na celotni dnevni obrok. Poleg tega bi se morale take informacije nanašati na proizvod, pripravljen za uporabo po pripravi v skladu s proizvajalčevimi navodili.
- (9) Člen 30(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011 vsebuje omejen seznam hranil, ki se lahko prostovoljno vključijo v označbo hranilne vrednosti za živila. Priloga k Uredbi (EU) št. 609/2013 navaja več snovi, ki se lahko dodajo popolnim prehranskim nadomestkom za nadzor nad telesno težo, nekatere od teh pa niso zajete v členu 30(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011. Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba izrecno določiti, da označba hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo lahko vključuje take snovi. Poleg tega bi bile v nekaterih primerih podrobnejše informacije o ogljikovih hidratih in maščobah v proizvodu lahko uporabne za potrošnike in zdravstvene delavce. Nosilec živilske dejavnosti bi se zato moralo omogočiti, da prostovoljno poskrbi za take informacije.
- (10) Pretežki ali debeli zdravi odrasli lahko imajo drugačne prehranske potrebe kot splošno prebivalstvo. Poleg tega so popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo živila, ki v celoti nadomestijo dnevni vnos hrane. Iz navedenih razlogov bi navajanje informacij o energijski vrednosti in vsebnosti hranil v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo kot odstotek vrednosti dnevnega priporočenega vnosa za splošno odraslo prebivalstvo iz Uredbe (EU) št. 1169/2011 zavajalo potrošnike in zato ne bi smelo biti dovoljeno.
- (11) Navedbe v zvezi z „nizko“ ali „zelo nizko“ energijsko vrednostjo popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo lahko zagotovijo koristne informacije za potrošnike. Zato je primerno, da se določijo pravila za take prostovoljne navedbe.
- (12) Prehranske in zdravstvene trditve so pripomočki za promocijo, ki jih prostovoljno uporabljajo nosilci živilske dejavnosti pri tržnem komuniciranju v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Glede na posebno vlogo popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo v prehrani oseb, ki jih uživajo, uporaba prehranskih in zdravstvenih trditvev ne bi smela biti dovoljena za take proizvode. Vendar bi bilo ob upoštevanju, da so lahko informacije o prisotnosti prehranskih vlaknin v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo koristne za potrošnike, treba oblikovati določbo, da se omogoči navedba prehranskih trditvev o dodajanju prehranskih vlaknin pod določenimi pogoji.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, 22.11.2011, str. 18).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, 30.12.2006, str. 9).

- (13) V skladu z Direktivo 96/8/ES je treba prehranske vlaknine dodati popolnim prehranskim nadomestkom za nadzor nad telesno težo. Zaradi pomanjkanja znanstvenih dokazov v zvezi s tem Agencija v svojem zadnjem mnenju ni mogla določiti najmanjše vsebnosti za prehranske vlaknine. Iz teh razlogov je primerno ohraniti najmanjšo količino za prehranske vlaknine, ki se zahteva v skladu z Direktivo 96/8/ES, če se dodajo popolnim prehranskim nadomestkom za nadzor nad telesno težo.
- (14) Člen 17(2) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ od držav članic zahteva, da zagotovijo izvajanje živilske zakonodaje ter spremljajo in preverjajo, da nosilci živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo v vseh fazah pridelave, predelave in distribucije zahteve izpolnjujejo. Da bi se olajšalo učinkovito uradno spremljanje popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo, morajo nosilci živilske dejavnosti, ki jih dajo v promet, pristojnim nacionalnim organom predložiti vzorec uporabljene označbe z vsemi ustreznimi informacijami, ki se pristojnim organom zdijo potrebne za namene preverjanja skladnosti s to uredbo, razen če imajo države članice različen učinkovit sistem spremljanja.
- (15) Da bi nosilec živilske dejavnosti omogočili, da se prilagodijo novim zahtevam, ki lahko vključujejo tehnične prilagoditve proizvodnih procesov zadevnih proizvodov, bi se ta uredba morala začeti uporabljati pet let po datumu začetka veljavnosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa naslednje posebne zahteve glede popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo:

- (a) zahteve o sestavi;
- (b) zahteve o označevanju, predstavitvi in oglaševanju;
- (c) obveščanje o zahtevah za dajanje v promet.

Člen 2

Dajanje v promet

1. Ime proizvoda, pod katerim se prodaja živilo, ki ga zajema člen 2(2)(h) Uredbe (EU) št. 609/2013, je „popolni prehranski nadomestek za nadzor nad telesno težo“.
2. Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo se lahko dajo na trg samo, kadar so skladni s to uredbo.

Člen 3

Zahteve o sestavi

1. Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo izpolnjujejo zahteve o sestavi iz Priloge I, pri čemer se upoštevajo specifikacije iz Priloge II.
2. Zahteve o sestavi iz Priloge I se uporabljajo za živila, ki so pripravljena za uporabo in se tržijo kot taka ali po pripravi v skladu s proizvodjalčevimi navodili.
3. Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo lahko vsebujejo tudi druge sestavine poleg snovi, naštetih v Prilogi I, samo če splošno sprejeti znanstveni podatki potrjujejo njihovo primernost.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

Člen 4

Posebne zahteve o informacijah o živilih

1. Poleg obveznih podatkov iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 so za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo obvezni še naslednji dodatni podatki:
 - (a) izjava, da je proizvod namenjen le pretežkim ali debelim zdravim odraslim, ki nameravajo zmanjšati telesno težo;
 - (b) izjava, da nosečnice ali doječe matere, mladostniki ali posamezniki, ki trpijo zaradi bolezenskega stanja, ne smejo uporabljati proizvoda brez nasveta zdravstvenega delavca;
 - (c) izjava o pomenu zadostne količine dnevno zaužite tekočine;
 - (d) izjava, da proizvod zagotavlja zadostne dnevne količine vseh osnovnih hranil, kadar se uporablja v skladu z navodili za uporabo;
 - (e) izjava, da pretežki ali debeli zdravi odrasli proizvoda ne smejo uporabljati več kot osem tednov ali večkrat za krajša obdobja, kot je to, brez nasveta zdravstvenega delavca;
 - (f) po potrebi navodila za pravilno pripravo in izjava o pomembnosti upoštevanja teh navodil;
 - (g) če se ob uporabi proizvoda po navodilih proizvajalca zaužije več kot 20 g poliolov na dan, izjava, da ima lahko živilo odvajalni učinek;
 - (h) če prehranske vlaknine niso dodane proizvodu, izjava, da je treba prositi za nasvet zdravstvenega delavca glede možnosti dopolnitve proizvoda s prehranskimi vlakninami.
2. Kadar so obvezni podatki iz odstavka 1 prikazani na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi, se navedejo tako, da izpolnjujejo zahteve iz člena 13(2) in (3) Uredbe (EU) št. 1169/2011.
3. Označevanje, predstavitev in oglaševanje popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo ne sme navajati stopnje ali količine zmanjšanja telesne teže, ki je lahko posledica njihove uporabe.

Člen 5

Posebne zahteve o označbi hranilne vrednosti

1. Poleg informacij iz člena 30(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 mora obvezna označba hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo vključevati vsebnost v proizvodu vsakega minerala in vsakega vitamina iz Priloge I k tej uredbi.

Obvezna označba hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo vključuje tudi vsebnost holina, in če so dodane, prehranskih vlaknin.
2. Poleg informacij iz člena 30(2)(a) do (e) Uredbe (EU) št. 1169/2011 se vsebina obvezne označbe hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo lahko dopolni z informacijami, kot so:
 - (a) vsebnost sestavnih delov maščob in ogljikovih hidratov;
 - (b) vsebnost katere koli snovi s seznama iz Priloge k Uredbi (EU) št. 609/2013, kadar taka navedba ni zajeta v odstavku 1 tega člena;
 - (c) vsebnost katere koli snovi, ki je bila dodana proizvodu v skladu s členom 3(3).

3. Z odstopanjem od člena 30(3) Uredbe (EU) št. 1169/2011 se informacije, ki so vključene v obvezno označbo hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, ne navedejo ponovno pri označevanju.
4. Označba hranilne vrednosti je obvezna za vse popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, ne glede na velikost največje površine embalaže ali posode.
5. Vsa hranila, vključena v označbo hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, izpolnjujejo zahteve iz členov 31 do 35 Uredbe (EU) št. 1169/2011.
6. Z odstopanjem od člena 31(3), člena 32(2) in člena 33(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 se energijska vrednost in vsebnost hranil v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo navedeta glede na celotni dnevni obrok kot tudi glede na porcijo in/ali jedilno enoto, pripravljeno za uporabo po pripravi v skladu s proizvajalčevimi navodili. Kadar je primerno, se informacije lahko dodatno nanašajo na 100 g ali 100 ml živila, kot je v prodaji.
7. Z odstopanjem od člena 32(3) in (4) Uredbe (EU) št. 1169/2011 se energijska vrednost in vsebnost hranil v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne navajata kot odstotek priporočenih vnosov iz Priloge XIII k navedeni uredbi.
8. Podatki, ki so vključeni v označbo hranilne vrednosti za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo in niso navedeni v Prilogi XV k Uredbi (EU) št. 1169/2011, se predstavijo po najustreznejšem vnosu iz navedene priloge, h kateremu pripadajo ali so njegov sestavni del.

Podatki, ki niso navedeni v Prilogi XV k Uredbi (EU) št. 1169/2011 in ne pripadajo ali niso sestavni del katerega od vnosov iz navedene priloge, se predstavijo v označbi hranilne vrednosti za zadnjim vnosom iz navedene priloge.

Vsebnost natrija se navede skupaj z drugimi minerali in se lahko ponovi ob navedbi vsebnosti soli, kot sledi: „Sol: X g (od tega natrij: Y mg)“..
9. Izjava „zelo nizkokalorična prehrana“ se lahko uporabi za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, pod pogojem, da je energijska vrednost proizvoda manjša od 3 360 kJ/dan (800 kcal/dan).
10. Izjava „nizkokalorična prehrana“ se lahko uporabi za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, pod pogojem, da je energijska vrednost proizvoda med 3 360 kJ/dan (800 kcal/dan) in 5 040 kJ/dan (1 200 kcal/dan).

Člen 6

Prehranske in zdravstvene trditve

1. Prehranske in zdravstvene trditve se ne smejo navesti na popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se prehranska trditev „dodane prehranske vlaknine“ lahko uporabi za popolne prehranske nadomestke za nadzor nad telesno težo, pod pogojem, da vsebnost prehranskih vlaknin v proizvodu ni manjša od 10 g.

Člen 7

Obveščanje

Ko se popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo dajo v promet, nosilec živilske dejavnosti obvesti pristojni organ vsake države članice, v kateri se trži zadevni proizvod, o informacijah pri označevanju, tako da jim pošlje vzorec uporabljenega označevanja za proizvod, in o vseh drugih informacijah, ki jih pristojni organ lahko razumno zahteva, da dokaže skladnost s to uredbo, razen če država članica izvzame nosilca živilske dejavnosti iz te obveznosti po nacionalnem sistemu, ki zagotavlja učinkovito uradno spremljanje zadevnega proizvoda.

Člen 8

Sklicevanje na Direktivo 96/8/ES

Sklicevanja na Direktivo 96/8/ES v drugih aktih se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 27. oktobra 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. junija 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Zahteve o sestavi iz člena 3

1. ENERGIJSKA VREDNOST

Energijska vrednost, ki jo zagotavljajo popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo, ne sme biti manj kot 2 510 kJ (600 kcal) in ne sme presegati 5 020 kJ (1 200 kcal) na celotni dnevni obrok.

2. BELJAKOVINE

2.1 Beljakovin v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne sme biti manj kot 75 g in ne smejo presegati 105 g na celotni dnevni obrok.

2.2 Za namene točke 2.1 „beljakovine“ pomenijo beljakovine, katerih ocena prebavljivosti, popravljena za aminokisljine (Protein Digestibility-Corrected Amino Acid Score), je 1,0 v primerjavi z referenčnimi beljakovinami iz Priloge II.

2.3 Dodajanje aminokisljin je dovoljeno samo za izboljšanje hranilne vrednosti beljakovin v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo in samo v količinah, potrebnih za ta namen.

3. HOLIN

Holina v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne sme biti manj kot 400 mg na celotni dnevni obrok.

4. MAŠČOBE

4.1 **Linolna kislina**

Linolne kisline v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne sme biti manj kot 11 g na celotni dnevni obrok.

4.2 **Alfa-linolenska kislina**

Alfa-linolenske kisline v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne sme biti manj kot 1,4 g na celotni dnevni obrok.

5. OGLJIKOVI HIDRATI

Ogljikovih hidratov v popolnih prehranskih nadomestkih za nadzor nad telesno težo ne sme biti manj kot 30 g na celotni dnevni obrok.

6. VITAMINI IN MINERALI

Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo zagotavljajo vsaj količino vitaminov in mineralov, navedeno v preglednici 1 za celotni dnevni obrok.

Popolni prehranski nadomestki za nadzor nad telesno težo ne smejo vsebovati manj kot 250 mg magnezija na celotni dnevni obrok.

Preglednica 1

Vitamin A	(µg RE ⁽¹⁾)	700
Vitamin D	(µg)	10
Vitamin E ⁽²⁾	(mg)	10

Vitamin C	(mg)	110
Vitamin K	(µg)	70
Tiamin	(mg)	0,8
Riboflavin	(mg)	1,6
Niacin	(mg-NE ⁽³⁾)	17
Vitamin B6	(mg)	1,6
Folat	(µg-DFE ⁽⁴⁾)	330
Vitamin B12	(µg)	3
Biotin	(µg)	40
Pantotenska kislina	(mg)	5
Kalcij	(mg)	950
Fosfor	(mg)	730
Kalij	(g)	3,1
Železo	(mg)	9
Cink	(mg)	9,4
Baker	(mg)	1,1
Jod	(µg)	150
Molibden	(µg)	65
Selen	(µg)	70
Natrij	(mg)	575
Magnezij	(mg)	150
Mangan	(mg)	3
Klorid	(mg)	830

⁽¹⁾ Ekvivalenti retinola

⁽²⁾ Učinek vitamina E kot RRR- α -tokoferola.

⁽³⁾ Ekvivalenti niacina

⁽⁴⁾ Prehranski ekvivalenti folata: 1 µg DFE = 1 µg folata v živilu = 0,6 µg folne kisline iz popolnih prehranskih nadomestkov za nadzor nad telesno težo.

PRILOGA II

Zahteva za vsebnost aminokislin ⁽¹⁾

	g/100 g beljakovin
Cistin + metionin	2,2
Histidin	1,5
Izolevcin	3,0
Levcin	5,9
Lizin	4,5
Fenilalanin + tirozin	3,8
Treonin	2,3
Triptofan	0,6
Valin	3,9

⁽¹⁾ Svetovna zdravstvena organizacija/Organizacija za prehrano in kmetijstvo Združenih narodov/Univerza Združenih narodov, 2007. Zahteve po beljakovinah in aminokislinah v prehrani ljudi (Protein and amino acid requirements in human nutrition). Poročilo skupnega strokovnega posvetovanja WHO/FAO/UNU. Tehnična poročila SZO, št. 935, 284 str.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1799

z dne 12. junija 2017

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta glede izvzetja določenih centralnih bank tretjih držav iz zahtev glede preglednosti pred trgovanjem in po njem za posle v okviru izvajanja monetarne politike, politike deviznih poslov in politike za finančno stabilnost

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(9) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Posli, pri katerih so nasprotne stranke članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), so v skladu s členom 1(6) Uredbe (EU) št. 600/2014 izvzeti iz zahtev glede preglednosti trgovanja, če so ti posli sklenjeni v okviru izvajanja monetarne politike, politike deviznih poslov ali politike za finančno stabilnost.
- (2) Takšno izvzetje iz področja uporabe Uredbe (EU) št. 600/2014 se lahko v skladu s členom 1(9) Uredbe (EU) št. 600/2014 razširi na centralne banke tretjih držav, če izpolnjujejo ustrezne zahteve, ter Banko za mednarodne poravnave, ki se za namene tega izvzetja obravnava podobno kot centralna banka tretje države na podlagi člena 1(9) Uredbe (EU) št. 600/2014. Komisija je v ta namen pripravila ter Evropskemu parlamentu in Svetu predstavila poročilo, v katerem je ocenila mednarodno obravnavo centralnih bank v tretjih državah. Poročilo je vsebovalo analizo obravnave centralnih bank, vključno s članicami ESCB, v pravnem okviru tretjih držav ter potencialni vpliv, ki bi ga regulativne zahteve po razkritju v Uniji lahko imele na posle centralnih bank tretjih držav. V poročilu je bilo na podlagi analize ugotovljeno, da je potrebno več centralnih bank tretjih držav izvzeti iz obveznosti glede preglednosti trgovanja iz Uredbe (EU) št. 600/2014 in da je izvzetje primerno razširiti na centralne banke teh tretjih držav.
- (3) Seznam izvzetih centralnih bank tretjih držav v tej uredbi bi bilo treba ustrezno pregledati, vključno zaradi razširitve izvzetja na druge centralne banke tretjih držav, ki še niso bile vključene na seznam, kakor je primerno, ali zaradi odstranitve takšnih javnih subjektov s seznama.
- (4) Ukrepi, določeni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem strokovne skupine Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Izvzete centralne banke tretjih držav**

(člen 1(9) Uredbe (EU) št. 600/2014)

Člen 1(6) in 1(7) Uredbe (EU) št. 600/2014 se uporablja za Banko za mednarodne poravnave in centralne banke tretjih držav, naštete v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2**Začetek veljavnosti**Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.⁽¹⁾ ULL 173, 12.6.2014, str. 84.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. junija 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

1. Avstralija:
 - Reserve Bank of Australia;
 2. Brazilija:
 - Banco Central do Brasil;
 3. Kanada:
 - Bank of Canada;
 4. Posebno upravno območje Hongkong:
 - Hong Kong Monetary Authority;
 5. Indija:
 - Reserve Bank of India;
 6. Japonska:
 - Bank of Japan;
 7. Mehika:
 - Banco de México;
 8. Republika Koreja:
 - Bank of Korea;
 9. Singapur:
 - Monetary Authority of Singapore;
 10. Švica:
 - Swiss National Bank;
 11. Turčija:
 - Central Bank of the Republic of Turkey;
 12. Združene države Amerike:
 - Federal Reserve System;
 13. Banka za mednarodne poravnave.
-

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1800**z dne 29. junija 2017****o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 151/2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 81(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pri uporabi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 151/2013 ⁽²⁾ se je izkazalo, da odsotnost posebnih standardov za dostop do podatkov ter združevanje in primerjavo podatkov povzroča strukturne pomanjkljivosti. Pomanjkanje standardiziranih podatkov, enotne funkcionalnosti in standardizirane oblike sporočil je oviralo neposreden in takojšen dostop do podatkov ter posledično subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 onemogočalo učinkovito ocenjevanje sistemskih tveganj ter s tem izpolnjevanje njihovih odgovornosti in nalog.
- (2) Da bi se te ovire odpravile, je treba Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 151/2013 spremeniti, tako da bodo v njej podrobneje opredeljeni operativni standardi, potrebni za združevanje in primerjavo podatkov med repozitoriji sklenjenih poslov, da se bo zagotovilo, da lahko subjekti iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 dostopajo do informacij, potrebnih za izpolnjevanje svojih odgovornosti in nalog.
- (3) Da bi se omogočilo učinkovito in uspešno primerjanje ter združevanje podatkov med vsemi repozitoriji sklenjenih poslov, bi se morali za dostop do podatkov in komunikacijo med subjekti iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 ter repozitoriji sklenjenih poslov uporabljati predloge v obliki XML in sporočila XML, razviti v skladu z metodologijo ISO 20022. To ne bi smelo izključevati možnosti, da se repozitoriji sklenjenih poslov in zadevni subjekti med seboj dogovorijo o zagotavljanju dostopa in komuniciranju v drugih oblikah poleg oblike XML.
- (4) Predloge v obliki XML bi se morale uporabljati za zagotavljanje podatkov zadevnim subjektom na način, ki poenostavlja njihovo združevanje, sporočila XML pa bi se morala uporabljati za racionalizacijo postopka za izmenjavo podatkov med repozitoriji sklenjenih poslov in zadevnimi subjekti. Delegirana uredba Komisije (EU) št. 151/2013 ne izključuje dodatne, ločene uporabe predlog v drugih oblikah, kot je XML, kot so datoteke z vrednostmi, ločenimi v vejico (csv), in besedilne datoteke (txt), v obsegu, v katerem zadevnim subjektom omogočajo izpolnjevanje njihovih odgovornosti in nalog. Repozitorijem sklenjenih poslov bi bilo zato treba dovoliti, da še naprej uporabljajo te oblike, vendar samo dodatno k uporabi predlog v obliki XML in nikoli namesto njih. Predloge v obliki XML in sporočila XML, ki temeljijo na metodologiji 20022, bi se morali uporabljati vsaj za vsa izhodna poročila in izmenjave, da bosta omogočena primerljivost in združevanje podatkov med vsemi repozitoriji sklenjenih poslov.
- (5) Subjekti, navedeni v členu 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, lahko naloge in odgovornosti, vključno z dostopom do podatkov, sporočenih repozitorijem sklenjenih poslov, prenesejo na ESMA v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ⁽³⁾. Tak prenos v nobenem pogledu ne bi smel vplivati na obveznost repozitorijev sklenjenih poslov, da subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zagotovijo neposreden in takojšen dostop do teh podatkov.
- (6) Da bi se zagotovila zaupnost, bi morale vse vrste izmenjave podatkov med repozitoriji sklenjenih poslov in zadevnimi subjekti potekati prek varne povezave stroj-stroj ter z uporabo protokolov za šifriranje. Za zagotovitev

⁽¹⁾ UL L 201, 27.7.2012, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 151/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo podatke, ki jih morajo repozitoriji sklenjenih poslov javno objaviti in predložiti, ter operativne standarde za združevanje, primerjavo in dostop do podatkov (UL L 52, 23.2.2013, str. 33).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

minimalnih skupnih standardov bi se moral med repozitoriji sklenjenih poslov in subjekti iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 uporabljati protokol SSH za prenos podatkov (SFTP). To ne bi smelo izključevati možnosti, da se repozitoriji sklenjenih poslov in zadevni subjekti med seboj dogovorijo o vzpostavitvi varne povezave stroj-stroj z uporabo dodatnega, ločenega kanala poleg SFTP. Repozitorijem sklenjenih poslov bi bilo zato treba dovoliti, da še naprej uporabljajo druge varne povezave stroj-stroj, vendar samo dodatno k uporabi SFTP in nikoli namesto njega.

- (7) Podatki v zvezi z najnovejšim trgovalnim statusom odprtih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih so bistveni za spremljanje finančne stabilnosti in sistemskega tveganja. Zato bi morali imeti zadevni subjekti dostop do teh podatkov.
- (8) Bistveno je olajšati neposreden in takojšen dostop do specifičnih nizov podatkov in tako oblikovati niz združljivih *ad hoc* zahtev v zvezi s strankami v trgovalnem poslu, ekonomskimi pogoji, razvrstitvijo in identifikacijo pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, časom izvršitve, poročanja in zapadlosti ter dogodki v zvezi s poslovnim in življenjskim ciklom.
- (9) Roki, do katerih repozitoriji sklenjenih poslov zagotovijo podatke zadevnim subjektom, bi se morali uskladiti, da se izboljša neposreden in takojšen dostop do podatkov repozitorijev sklenjenih poslov ter zadevnim subjektom in repozitorijem sklenjenih poslov omogoči boljše načrtovanje notranjih podatkovnih procesov.
- (10) Zato bi bilo treba Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 151/2013 spremeniti, da se podrobneje opredeli in izboljša operativni okvir za dostop do, združevanje in primerjavo podatkov med vsemi repozitoriji sklenjenih poslov.
- (11) Uporabo določb iz te delegirane uredbe bi bilo treba odložiti, da bodo repozitoriji sklenjenih poslov svoje sisteme lažje prilagodili specifičnim zahtevam iz te delegirane uredbe.
- (12) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Evropski organ za vrednostne papirje in trge predložil Komisiji.
- (13) ESMA je v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1095/2010 opravila odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, ter analizirala potencialne povezane stroške in koristi. Ta javna posvetovanja so ESMA omogočila, da je pridobila mnenja zadevnih organov in članic Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), ki jih je predstavila ECB. Poleg tega je ESMA zaprosila za mnenje interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Delegirane uredbe (EU) št. 151/2013

1. Člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Repozitorij sklenjenih poslov zagotovi subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 neposreden in takojšen dostop do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih v skladu s členoma 2 in 3 te uredbe, tudi v primeru prenosa nalog in odgovornosti v skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Za namene prvega pododstavka repozitorij sklenjenih poslov uporablja obliko XML in predlogo, razvito v skladu z metodologijo ISO 20022. Repozitorij sklenjenih poslov lahko po dogovoru z zadevnim subjektom poleg navedene dostop do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih zagotovi tudi v drugi, skupno dogovorjeni obliki.“;

(b) odstavek 2 se črta.

2. v členu 5 se dodata naslednja odstavka 3 do 9:

„3. Repozitorij sklenjenih poslov vzpostavi in ohranja potrebne tehnične ureditve, s katerimi subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 omogoča povezavo z varnim vmesnikom stroj-stroj, prek katere lahko predložijo zahtevo za dostop do podatkov in prejemajo podatke.

Repozitorij sklenjenih poslov za namene prvega pododstavka uporablja protokol SSH za prenos podatkov. Repozitorij sklenjenih poslov za komunikacijo prek navedenega vmesnika uporablja standardizirana sporočila XML, razvita v skladu z metodologijo ISO 20022. Repozitorij sklenjenih poslov lahko po dogovoru z zadevnim subjektom poleg navedenega vzpostavi povezavo tudi z uporabo drugega, skupno dogovorjenega protokola.

4. Repozitorij sklenjenih poslov v skladu s členoma 2 in 3 te uredbe subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zagotovi dostop do naslednjih informacij:

- (a) vseh poročil o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih;
- (b) zadnjih trgovalnih statusih pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki še niso zapadle oziroma ki niso bile vključene v poročilo z vrsto dejanja ‚E‘, ‚C‘, ‚P‘ ali ‚Z‘, kot so navedene v polju 93 v razpredelnici 2 Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1247/2012 (*).

5. Repozitorij sklenjenih poslov vzpostavi in ohranja potrebne tehnične ureditve, s katerimi subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 omogoča, da določijo vnaprej opredeljene periodične zahteve za dostop do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, kot so določeni v odstavku 4, ki so potrebne za izpolnjevanje njihovih odgovornosti in nalog.

6. Repozitorij sklenjenih poslov na zahtevo subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zagotovi dostop do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih v kateri koli kombinaciji naslednjih polj iz Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1247/2012:

- (a) časovni žig poročanja;
- (b) ID nasprotne stranke poročevalke;
- (c) ID druge nasprotne stranke;
- (d) podjetniški sektor nasprotne stranke poročevalke;
- (e) vrsta nasprotne stranke poročevalke;
- (f) ID posrednika;
- (g) ID subjekta, ki predloži poročilo;
- (h) ID upravičenca;
- (i) razred finančnih instrumentov;
- (j) razvrstitev produkta;
- (k) identifikacija produkta;
- (l) identifikacija osnovnega instrumenta;
- (m) mesto izvršitve;
- (n) časovni žig izvršitve;
- (o) datum dospelosti;
- (p) datum prenehanja;
- (q) centralna nasprotna stranka (CNS); in
- (r) vrsta dejanja.

7. Repozitorij sklenjenih poslov vzpostavi in ohranja tehnične zmogljivosti za zagotavljanje neposrednega in takojšnjega dostopa do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki jih subjekti iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog in odgovornosti. Ta dostop se zagotavlja, kot sledi:

- (a) če subjekt iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zahteva dostop do podrobnosti o odprtih pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih ali o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki so zapadle ali za katere so bila leto ali manj pred datumom predložitve zahteve podana poročila z vrsto dejanja ‚E‘, ‚C‘, ‚Z‘ ali ‚P‘, kot so navedene v polju 93 v razpredelnici 2 Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1247/2012, repozitorij sklenjenih poslov izpolni to zahtevo najkasneje do 12.00 po univerzalnem koordiniranem času na prvi koledarski dan po dnevu, na katerega se predloži zahteva za dostop;

- (b) če subjekt iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zahteva dostop do podrobnosti o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki so zapadle ali za katere so bila več kot leto pred datumom predložitve zahteve podana poročila z vrsto dejanja ‚E‘, ‚C‘, ‚Z‘ ali ‚P‘, kot so navedene v polju 93 v razpredelnici 2 Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1247/2012, repozitorij sklenjenih poslov izpolni to zahtevo najkasneje v treh delovnih dneh po predložitvi zahteve za dostop;
- (c) če subjekt iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 zahteva dostop do podatkov o pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih, ki spadajo tako pod točko (a) kot točko (b), repozitorij sklenjenih poslov zagotovi podrobnosti o teh pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih najkasneje v treh delovnih dneh po predložitvi zahteve za dostop.
8. Repozitorij sklenjenih poslov potrdi prejem in preveri točnost ter popolnost vseh zahtev po dostopu do podatkov, ki so jih predložili subjekti iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012. Navedene subjekte obvesti o rezultatu tega preverjanja najpozneje v 60 minutah po predložitvi zahteve.
9. Repozitorij sklenjenih poslov uporablja protokole za elektronski podpis in šifriranje podatkov, da zagotovi zaupnost, celovitost in zaščito podatkov, zagotovljenih subjektom iz člena 81(3) Uredbe (EU) št. 648/2012.

(*) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1247/2012 z dne 19. decembra 2012 o izvedbenih tehničnih standardih glede oblike in pogostosti poročanja o trgovanju repozitorijem sklenjenih poslov v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 352, 21.12.2012, str. 20), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbi (EU) 2017/105 (UL L 17, 21.1.2017, str. 17).“

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. junija 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1801**z dne 13. julija 2017****o popravku nekaterih jezikovnih različic Delegirane uredbe (EU) 2016/2250 o načrtu za zavržke za nekatere vrste pridelnega ribolova v Severnem morju in vodah Unije razdelka ICES IIa**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾ in zlasti člena 15(6) Uredbe.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/2250 ⁽²⁾ določa izjeme *de minimis* od prepovedi zavržkov za določene vrste, ki se lovijo z uporabo določenih orodij.
- (2) Češka, danska, italijanska, nemška in slovaška jezikovna različica Delegirane uredbe (EU) 2016/2250 vsebuje napako v členu 6(f) glede vrst orodij, ki se uporabljajo.
- (3) Danska jezikovna različica Delegirane uredbe (EU) 2016/2250 vsebuje dodatne napake v členu 6(e), (f) in (g) glede vrst, za katere velja izjema *de minimis*, v členu 8(2)(c) in (d) ter v členu 8(3) glede posebnih tehničnih ukrepov v Skagerraku, v opombi 3 Priloge pa glede opredelitve zajetih plovil. Druge jezikovne različice teh napak ne vsebujejo.
- (4) Delegirano uredbo (EU) 2016/2250 bi bilo zato treba ustrezno popraviti.
- (5) Da bi vsem ribičem, ki so upravičeni do izjeme *de minimis*, zagotovili enake konkurenčne pogoje, bi bilo treba to delegirano uredbo uporabljati od dne začetka uporabe, določenega v Delegirani uredbi (EU) 2016/2250.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1*(ne zadeva slovenskega jezika)*⁽¹⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 22.⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/2250 z dne 4. oktobra 2016 o načrtu za zavržke za nekatere vrste pridelnega ribolova v Severnem morju in vodah Unije razdelka ICES IIa (UL L 340, 15.12.2016, str. 2).

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

SKLEPI

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA (SZVP) 2017/1802

z dne 28. septembra 2017

o imenovanju vodje Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti tretjega odstavka člena 38 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2013/354/SZVP z dne 3. julija 2013 o Policijski misiji Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾ in zlasti člen 9(1) Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi člena 9(1) Sklepa 2013/354/SZVP je Politični in varnostni odbor (PVO) v skladu s tretjim odstavkom člena 38 Pogodbe pooblaščen za sprejemanje ustreznih odločitev glede političnega nadzora in strateškega vodenja Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS), vključno z odločitvijo o imenovanju vodje misije.
- (2) PVO je 17. februarja 2015 sprejel Sklep EUPOL COPPS/1/2015 ⁽²⁾, s katerim je Rodolpha MAUGETA imenoval za vodjo misije EUPOL COPPS od 16. februarja 2015 do 30. junija 2015.
- (3) Mandat Rodolpha MAUGETA kot vodje misije EUPOL COPPS je bil večkrat podaljšan, zadnjič s Sklepom PVO EUPOL COPPS/1/2016 ⁽³⁾, s katerim je bil njegov mandat vodje misije EUPOL COPPS podaljšan do 30. junija 2017.
- (4) Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko je 22. septembra 2017 predlagal, da se za vodjo misije EUPOL COPPS za obdobje od 1. oktobra 2017 do 30. junija 2018 imenuje Kauko AALTOMAA –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Kauko AALTOMAA se imenuje za vodjo Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) za obdobje od 1. oktobra 2017 do 30. junija 2018.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 28. septembra 2017

Za Politični in varnostni odbor

Predsednik

W. STEVENS

⁽¹⁾ UL L 185, 4.7.2013, str. 12.

⁽²⁾ Sklep Političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2015/381 z dne 17. februarja 2015 o imenovanju vodje misije Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2015) (UL L 64, 7.3.2015, str. 37).

⁽³⁾ Sklep političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2016/1193 z dne 12. julija 2016 o podalšanju mandata vodje Policijske misije Evropske unije za Palestinska ozemlja (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2016) (UL L 197, 22.7.2016, str. 1).

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2017/1803

z dne 3. oktobra 2017

o izboljšanju zakonitih poti za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito

(notificirano pod dokumentarno številko C(2017) 6504)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Preselitev je pomembno orodje za zagotavljanje zaščite prisilno razseljenim osebam in jasen izkaz globalne solidarnosti s tretjimi državami pri obvladovanju velikega števila oseb, ki bežijo pred vojnami ali preganjanjem. Preselitev z nadomestitvijo nevarnih tokov nedovoljenih migracij v Unijo z varnimi in zakonitimi potmi pomaga reševati življenja, prispeva k zmanjševanju nedovoljenih migracij in upravljanju migracijskega pritiska ter slabi tihotapske mreže. Preselitev je zato tudi pomemben element celovite azilne in migracijske politike EU.
- (2) Ob krizi v Sredozemlju so institucije Unije septembra 2015 nemudoma priznale obstoj izrednih razmer zaradi izjemno velikih migracijskih tokov v regiji ter pozvale k sprejetju kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov za obvladovanje migracijskih tokov zunaj EU, zagotovitev učinkovitega nadzora naših zunanjih meja, okrepitev politike EU na področju vračanja ob hkratni reformi skupnega evropskega azilnega sistema ter izboljšanje varnih in zakonitih poti v EU.
- (3) Komisija je 8. junija 2015 v okviru takojšnjih ukrepov ter s ciljem celostnega obravnavanja migracijske krize in izkazovanja solidarnosti s tretjimi državami, ki nosijo največje breme svetovne begunske krize, priporočila vzpostavitev programa EU za preselitev 20 000 oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v roku dveh let⁽¹⁾. Države članice in pridružene države dublinske uredbe so se 20. julija 2015 dogovorile, da bodo preselile 22 504 osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, z Bližnjega vzhoda, Afriškega roga in severne Afrike⁽²⁾.
- (4) Da bi razbili mreže za tihotapljenje migrantov in migrantom ponudili alternativo, da jim ne bi bilo treba tvegati življenj, sta se EU in Turčija 18. marca 2016 odločili za prekinitev kroga nenadzorovanih prihodov migrantov, ki ustvarjajo humanitarno krizo, ter se dogovorili o vrsti ukrepov, vključno s preselitvijo Sircev, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v države članice.
- (5) Na podlagi izjave EU in Turčije je Svet spremenil Sklep Sveta (EU) 2015/1601⁽³⁾, da se državam članicam omogoči izpolnitev njihovih obveznosti glede premestitve 54 000 prosilcev s preselitvijo, humanitarnim sprejemom ali drugimi oblikami zakonitega sprejema Sircev, ki potrebujejo mednarodno zaščito, iz Turčije v okviru nacionalnih in večstranskih programov.
- (6) Newyorška deklaracija za begunce in migrante z dne 19. septembra 2016, ki jo je sprejelo vseh 193 držav članic Združenih narodov, poziva k pravičnejši delitvi bremen in odgovornosti pri sprejemanju in podpiranju beguncev po vsem svetu. Države članice Združenih narodov so izrazile namen, da bodo povečale število in vrste zakonitih poti, ki so na voljo beguncem, ki jih je treba sprejeti ali preseliti v tretje države⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije z dne 8. junija 2015 o Evropskem programu za ponovno naselitev, C(2015) 3560 final.

⁽²⁾ Sklepi predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta 20. julija 2015.

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1754 z dne 29. septembra 2016 o spremembi Sklepa (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (UL L 268, 1.10.2016, str. 82).

⁽⁴⁾ Newyorška deklaracija za begunce in migrante, dostopna na: <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>.

- (7) V okviru programa, dogovorjenega 20. julija 2015, in na podlagi izjave EU in Turčije je bilo do 20. septembra 2017 preseljenih več kot 23 000 oseb. Države članice so v okviru nacionalnih programov preselile dodatne osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito.
- (8) Samo v letu 2016 so države članice preselile 14 205 beguncev, kar je znatno povečanje v primerjavi z 8 155 osebami, preseljenimi v letu 2015, 6 550 osebami, preseljenimi v letu 2014, ter med 4 000 in 5 000 osebami, preseljenimi na leto v obdobju 2010–2013. To povečanje kaže dodano vrednost in potencial sodelovanja in usklajevanja na ravni EU na področju preselitve. Kaže tudi pomen ustreznega financiranja preselitev iz proračuna EU, ki za obdobje 2014–2017 znaša 293,3 milijona EUR.
- (9) Države članice, ki še niso izpolnile zavez, prevzetih v okviru trenutnih programov, bi morale to storiti brez odlašanja. Zaveze, ki bi po izteku obeh programov ostale neizpolnjene, bi bilo treba prenesti v naslednje sprejemanje zavez za preselitev in dodati k novim zavezam, ki jih bodo prevzele države članice.
- (10) EU mora z začasnih programov za preselitev in humanitarni sprejem preiti na stabilen okvir za preselitev v EU. V ta namen je Komisija v okviru reforme azilnega sistema EU predložila predlog za vzpostavitev okvira Unije za preselitev ⁽¹⁾, da bi se osebami, ki potrebujejo mednarodno zaščito, zagotovile varne in zakonite poti do nje. Hitro sprejetje predloga je pomembno za učinkovitejšo, pravičnejšo in stabilnejšo evropsko azilno in migracijsko politiko.
- (11) Za zagotovitev rednih preselitev do vzpostavitve okvira Unije za preselitev je Komisija na 8. forumu o preselitvi in premestitvi 4. julija 2017 države članice pozvala, naj predložijo ambiciozne zaveze za preselitev na podlagi dogovorjenih prednostnih nalog za to obdobje in v skladu s predvidenimi globalnimi potrebami Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) za leto 2018.
- (12) Namen tega priporočila je zagotoviti, da se prizadevanja za preselitev nadaljujejo v obdobju med zaključkom trenutnih programov EU za preselitev in operacionalizacijo okvira Unije za preselitev, ter spremljati sprejemanje zavez, ki se je začelo 4. julija 2017, glede na nastajajoče dodatne potrebe, kot je določeno v dokumentu UNHCR o predvidenih globalnih potrebah po preselitvi za leto 2018.
- (13) Priporočilo želi podpreti stalna prizadevanja držav članic za zagotavljanje in izboljšanje zakonitih in varnih poti za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Države članice bodo z ukrepi v skladu s tem priporočilom izkazale solidarnost s tretjimi državami, v katerih je razseljenih veliko oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ter prispevale k mednarodnim pobudam za preselitev in boljšemu splošnemu upravljanju razmer na področju migracij. Cilji tega priporočila so zato v skladu s predlogom za vzpostavitev okvira Unije za preselitev.
- (14) Izbira prednostnih regij temelji na potrebi po nadaljnjem izvajanju izjave EU in Turčije z dne 18. marca 2016, in sicer tudi prek prihodnjega prostovoljnega programa humanitarnega sprejema, nadaljevanju preselitev iz Jordanije in Libanona ter spremljanju napovedi iz „Akcijskega načrta za ukrepe v podporo Italiji, zmanjšanje pritiska na osrednji sredozemski poti ter večjo solidarnost“ ⁽²⁾ o preselitvi iz ključnih afriških držav vzdolž osrednje sredozemske migracijske poti in na poti do nje, vključno z Libijo, Nigrom, Čadom, Egiptom, Etiopijo in Sudanom.
- (15) Države članice so v okviru sprejemanja zavez, ki se je začelo 4. julija 2017, do 20. septembra predložile približno 14 000 zavez. Za prispevek k skupnim prizadevanjem za reševanje življenj in omogočanje verodostojnih alternativ nedovoljenim gibanjem je potrebno dejavnejše udejstvovanje vseh držav članic.
- (16) Globalne potrebe po preselitvi obsegajo 1,2 milijona oseb in UNHCR vedno znova poziva vse države, naj v skladu z nameni, izraženimi v Newyorški deklaraciji za begunce, postopno razširijo svoje programe za preselitev. Glede na navedeno in na podlagi napredka, doseženega od leta 2015, bi morala Unija ponuditi vsaj 50 000 mest za preselitev, da bi se do 31. oktobra 2019 sprejele osebe iz tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito.
- (17) V podporo državam članicam pri izvajanju tega cilja bi bilo treba iz proračuna Unije dati na razpolago 500 milijonov EUR. Države članice lahko v skladu s pogoji Sklada za azil, migracije in vključevanje za vsako osebo, preseljeno iz prednostnih regij, prejmejo pavšalni znesek v višini 10 000 EUR.

⁽¹⁾ COM(2016) 468 final.

⁽²⁾ SEC(2017) 339.

- (18) UNHCR načrtuje začasni mehanizem za nujno evakuacijo najranljivejših skupin migrantov iz Libije. EU bi morala skupaj z drugimi svetovnimi akterji prispevati k temu mehanizmu, da bi najranljivejšim osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so zdaj v Libiji, dejansko omogočil dostop do možnosti za preselitev. Nedovoljene migracije se bodo nehale samo, če bo obstajala resnična alternativa nevarnim potovanjem. Države članice bi morale zato pri sprejemanju svojih zavez za preselitev upoštevati in podpreti tudi to pobudo UNHCR.
- (19) Predstavniki Francije, Nemčije, Italije in Španije ter visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in podpredsednica Komisije so skupaj s predstavniki Nigra in Čada ter predsednikom libijskega predsedniškega sveta v skupni izjavi o obravnavanju izziva migracij in azila z dne 28. avgusta 2017 priznali, da je glede na to, da se migracije, za katerimi stojijo tihotapci, zmanjšujejo, treba organizirati preselitev posebno ranljivih oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito.
- (20) Vsaj 50 000 mest za preselitev iz prednostnih regij, ki jih bo ponudila Unija, bo prispevalo k svetovnim solidarnostnim pobudam za povečanje zakonitih poti, vključno z nedavnim globalnim pozivom UNHCR za 40 000 mest za preselitev iz držav ob osrednji sredozemski poti v letu 2018.
- (21) Za zagotovitev spremljanja izvajanja bi morale države članice vsak mesec poročati Komisiji o osebah, ki so bile v skladu z njihovimi zavezami preseljene na njihovo ozemlje, ter navesti državo, iz katere je bila posamezna oseba preseljena.
- (22) Komisija bi morala do 31. oktobra 2018 pregledati napredek pri izvajanju tega priporočila. Na podlagi tega pregleda in ob upoštevanju splošnega stanja migracij v EU in po svetu so države članice lahko pozvane, da spremenijo svoje zaveze.
- (23) To priporočilo bi moralo biti naslovljeno na države članice. Pridružene države so pozvane, da prispevajo k skupnim evropskim prizadevanjem v zvezi s preselitvijo –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

POVEČANJE ZAVEZ ZA PRESELITEV

- (1) Na podlagi izkušenj pri izvajanju trenutnih programov EU za preselitev in za olajšanje prehoda s teh programov na okvir Unije za preselitev bi morale države članice ponuditi vsaj 50 000 mest za preselitev, da bi se do 31. oktobra 2019 sprejele osebe iz tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito.
- (2) Države članice, ki v okviru sprejemanja zavez za preselitev, ki ga je Komisija začela 4. julija 2017, še niso predložile svojih zavez, bi morale to storiti najpozneje do 31. oktobra 2017, države članice, ki so to že storile, pa bi morale razmisliti o povečanju svojih zavez, da bi se dosegel cilj.
- (3) Države članice bi morale svoje zaveze osredotočiti na:
 - (a) zagotavljanje rednih preselitev Sircev ter državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, razseljenih zaradi konflikta v Siriji, iz Turčije, da se podpre izvajanje izjave EU in Turčije z dne 18. marca 2016, in sicer tudi prek prihodnjega prostovoljnega programa humanitarne sprejema;
 - (b) zagotavljanje rednih preselitev iz Libanona in Jordanije;
 - (c) prispevanje k stabilizaciji razmer v osrednjem Sredozemlju s preselitvijo oseb, ki potrebujejo zaščito, iz Libije, Nigra, Čada, Egipta, Etiopije in Sudana, vključno z zagotavljanjem podpore začasnemu mehanizmu UNHCR za nujno evakuacijo najranljivejših skupin migrantov iz Libije.
- (4) Države članice so pozvane, da svoje zaveze za preselitev izpolnijo čim prej, po potrebi v tesnem sodelovanju z UNHCR in s podporo urada EASO.

SPREMLJANJE

- (5) Države članice bi morale Komisiji vsak mesec sporočiti število oseb, ki so bile za izpolnitev njihovih zavez preseljene na njihovo ozemlje, ter navesti državo, iz katere je bila posamezna oseba preseljena.

FINANČNA PODPORA

- (6) Države članice bi morale za izpolnitev zavez za preselitev iz tega priporočila v celoti izkoristiti finančno podporo v višini 500 milijonov EUR, ki je na voljo v okviru Sklada za azil, migracije in vključevanje.

PREGLED

- (7) Komisija bo do 31. oktobra 2018 pregledala to priporočilo. Po tem, ko bo Komisija pregledala izvajanje tega priporočila, in ob upoštevanju splošnega stanja migracij v EU in po svetu so države članice lahko pozvane, da po potrebi posodobijo svoje zaveze.

NASLOVNIKI

- (8) To priporočilo je naslovljeno na države članice.

V Bruslju, 3. oktobra 2017

Za Komisijo
Dimitris AVRAMOPULOS
Član Komisije

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2017/1804**z dne 3. oktobra 2017****o izvajanju določb Zakonika o schengenskih mejah o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na schengenskem območju**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na območju brez nadzora na notranjih mejah se je za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah mogoče odločiti le v izrednih okoliščinah kot odziv na razmere, ki resno vplivajo na javni red ali notranjo varnost območja ali njegovih delov oziroma ene ali več držav članic. Ponovna uvedba takega nadzora je glede na učinek, ki bi ga lahko imela na pravico vseh oseb do prostega gibanja in na pravico do prostega pretoka blaga na območju brez nadzora na notranjih mejah, lahko samo skrajni ukrep, za katerega veljajo strogi pogoji glede področja uporabe in obdobja trajanja vsake začasne ponovne uvedbe.
- (2) Veljavne določbe Zakonika o schengenskih mejah omogočajo hitro začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kadar je zaradi resne grožnje za javni red ali notranjo varnost v državi članici potrebno takojšnje ukrepanje, in sicer za obdobje največ dveh mesecev (člen 28). Zakonik predvideva ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primeru resne grožnje za javni red ali notranjo varnost tudi v primeru predvidenih dogodkov za obdobje največ šestih mesecev (člen 25). Združeno izvajanje členov 28 in 25 Zakonika o schengenskih mejah omogoča ohranitev mejnega nadzora za skupno obdobje največ osmih mesecev. Poleg tega nova grožnja za javni red ali notranjo varnost ponovno sproži uporabo pravil (in s tem nov izračun obdobja trajanja nadzora).
- (3) Člen 29 Zakonika o schengenskih mejah vsebuje izredni postopek, ki omogoča ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah za obdobje do dveh let, kadar je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ki so bile ugotovljene v okviru schengenskega ocenjevanja. Od sprejetja Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se lahko ta postopek uporabi tudi v primeru, da država članica ne sprejme potrebnih ukrepov na podlagi ocene ranljivosti ali ne sodeluje z Agencijo, če razmere na zunanjih mejah zahtevajo nujno ukrepanje.
- (4) Čeprav so trenutno veljavna obdobja v veliki večini primerov zadostovala, se je v zadnjem času izkazalo, da lahko nekatere resne grožnje za javni red ali notranjo varnost, kot so teroristične grožnje ali večja nenadzorovana sekundarna gibanja znotraj Unije, trajajo tudi bistveno dlje od navedenih obdobj.
- (5) Komisija je sprejela predlog za spremembo zadevnih določb Zakonika o schengenskih mejah, da bi se v prihodnje take dolgotrajne grožnje lahko obravnavale. S predlogom se bodo spremenila obdobja iz člena 25 Zakonika o schengenskih mejah v primeru predvidenih dogodkov, obenem pa predlog potrjuje, da je upravičeno podaljšati ponovno uvedeni nadzor na notranjih mejah za daljše obdobje od veljavnih, vendar za največ dve leti. Predlog poleg tega omogoča nadaljnje podaljšanje nadzora na notranjih mejah, če določena grožnja za notranjo varnost ali javni red obstaja tudi po navedenem obdobju.
- (6) Ta nova obdobja spremljajo dodatne postopkovne zahteve za države članice, ki morajo biti izpolnjene pred ponovno uvedbo ali podaljšanjem nadzora na notranjih mejah. Od držav članic se zlasti zahteva, da svoja uradna obvestila utemeljijo z oceno tveganja, ki dokazuje, da je načrtovana ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep, in ki pojasnjuje, kako bi nadzor na notranjih mejah pomagal obravnavati ugotovljeno grožnjo. Poleg tega mora Komisija zdaj izdati mnenje, kadar koli nadzor na notranjih mejah presega

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

obdobje šestih mesecev. Spremenjene so bile tudi določbe v zvezi s „postopkom posvetovanja“ po izdanem mnenju Komisije, ki odražajo novo vlogo evropske mejne in obalne straže in Europola ter zagotavljajo, da se rezultati takega posvetovanja, zlasti kar zadeva sodelovanje sosednjih držav članic, ustrezno upoštevajo. Vse te spremembe so namenjene zagotovitvi, da se ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah uporabi le, kadar je to nujno in upravičeno, ter da ne presega nujnega in upravičenega obdobja.

- (7) Predlagane spremembe Zakonika o schengenskih mejah nadgrajujejo trenutno veljavne določbe. V obdobju do sprejetja sprememb Zakonika o schengenskih mejah, kot so opisane zgoraj, je bistvenega pomena, da vse države članice, ki nameravajo ponovno uvesti začasni nadzor na notranjih mejah, v polnem obsegu izvajajo zahteve veljavnih določb Zakonika o schengenskih mejah, ki že zdaj zahtevajo, da države članice, ki nameravajo uporabiti ta ukrep, najprej razmislijo o uvedbi drugih ukrepov, ki niso mejni nadzor, ter da sodelujejo s sosednjimi državami članicami.
- (8) V skladu s členom 26 Zakonika o schengenskih mejah bi morala zadevna država članica pred odločitvijo o uvedbi ali podaljšanju začasnega nadzora na notranjih mejah oceniti, v kolikšni meri se lahko s takim ukrepom ustrezno odpravi grožnja za javni red ali notranjo varnost, ter sorazmernost ukrepa glede na zadevno grožnjo, pri tem pa med drugim upoštevati verjetni učinek takega ukrepa na prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah. Ciljno usmerjen nadzor, ki temelji na analizi tveganja in obveščevalnih podatkih, ki se nenehno posodablja, bi zato prispeval h kar največjim koristim nadzora in omejil njegov negativni učinek na prosto gibanje.
- (9) Državam članicam, ki jih zadeva ponovna uvedba nadzora na zadevnih delih meje, bi moralo biti dovoljeno, da redno izražajo svoje mnenje o nujnosti nadzora, da bi se vzpostavilo vzajemno sodelovanje vseh vpletenih držav članic in da bi se redno pregledovala sorazmernost ukrepov z dogodki, ki so privedli do ponovne uvedbe mejnega nadzora, in z grožnjo za javni red ali notranjo varnost. Država članica, ki se je odločila za ponovno uvedbo takega nadzora, bi morala ta mnenja upoštevati pri preučevanju in pregledovanju nujnosti takega nadzora s ciljem, da se nadzor nenehno prilagaja okoliščinam.
- (10) V skladu s členom 27(1)(e) Zakonika o schengenskih mejah bi morala država članica, ki namerava ponovno uvesti ali podaljšati nadzor na notranjih mejah, med drugim zagotoviti informacije o ukrepih, ki naj bi jih sprejele druge države članice v okviru načrtovanega mejnega nadzora. Poleg tega lahko v skladu s členom 27(5) Zakonika o schengenskih mejah potekajo skupna srečanja med državo članico, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, drugimi državami članicami, zlasti tistimi, ki jih taki ukrepi neposredno zadevajo, in Komisijo, da bi po potrebi organizirale vzajemno sodelovanje držav članic. Take stike s sosednjimi državami članicami bi bilo treba izkoristiti za omejitev učinka na prosto gibanje oseb.
- (11) Ker se začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah lahko uporabi le v izrednih okoliščinah in kot skrajni ukrep, bi morale države članice najprej preučiti, ali bi se lahko za učinkovito odpravo ugotovljene grožnje uporabili drugi ukrepi, ki niso mejni nadzor, ter se za uvedbo nadzora na zadevnih notranjih mejah odločiti le v skrajnem primeru, če taki manj omejevalni ukrepi v zvezi s čezmejnimi prometom ne morejo zadovoljivo obravnavati ugotovljenih groženj. V skladu s členom 27(1) Zakonika o schengenskih mejah bi morale zadevne države članice v svojih uradnih obvestilih navesti izid tega premisleka in razloge za odločitev za mejni nadzor.
- (12) V zvezi s tem bi si morale države članice po svojih najboljših močeh prizadevati, da še naprej v celoti izvajajo Priporočilo Komisije z dne 12. maja 2017 (C(2017) 3349 final) o sorazmernih policijskih kontrolah in policijskem sodelovanju na schengenskem območju.
- (13) To priporočilo bi bilo treba izvajati ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic.
- (14) To priporočilo bi bilo treba nasloviti na vse schengenske države, ki jih zavezuje naslov III Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

OMEJITEV UČINKA NA PROSTO GIBANJE

Da bi se zagotovilo ustrezno ravnovesje med potrebo po zaščiti javnega reda ali notranje varnosti držav članic in koristmi območja brez nadzora na notranjih mejah, bi morale države članice, ki nameravajo začasno ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, skrbno upoštevati in redno ocenjevati naslednje vidike, kadar v skladu s členom 26 Zakonika o schengenskih mejah ocenjujejo nujnost in sorazmernost vsake začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na podlagi členov 25 in 28 Zakonika o schengenskih mejah:

- (a) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah;
- (b) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na notranji trg.

V ta namen bi morale države članice, ki nameravajo začasno ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, v uradnem obvestilu iz člena 27(1) Zakonika o schengenskih mejah navesti rezultate svoje ocene o učinku načrtovane ponovne uvedbe ali podaljšanja nadzora na notranjih mejah na prosto gibanje in notranji trg.

Države članice, ki nameravajo začasno ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, bi se morale vzdržati vseh ukrepov, ki ne bi bili upravičeni glede na ugotovljeno resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost. Dele meje, na katerih se začasno ponovno uvede nadzor na notranjih mejah, bi morale na primer omejiti na to, kar je nujno potrebno za obravnavanje ugotovljene grožnje.

SKUPNA ODGOVORNOST IN SODELOVANJE

Glede na cilj omejitve učinka na prosto gibanje bi države članice, ki nameravajo začasno ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, morale:

- (a) dovolj zgodaj vnaprej opraviti posvetovanje z državami članicami, ki jih zadeva načrtovana ponovna uvedba;
- (b) vzdrževati nepretrgano tesno sodelovanje, da se omogočijo nenehen pregled in prilagoditve nadzora ter s tem upoštevajo spreminjajoče se potrebe in učinek na terenu;
- (c) biti pripravljene druga drugi pomagati z namenom učinkovitega izvajanja mejnega nadzora, če je to potrebno in upravičeno.

UPORABA ALTERNATIVNIH UKREPOV

Za zagotovitev, da je začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep, ki se uporablja le, kadar ugotovljene resne grožnje za javni red ali notranjo varnost ni mogoče ustrezno obravnavati z drugimi sredstvi, bi morale države članice v celoti izvajati Priporočilo Komisije z dne 12. maja 2017 (C(2017) 3349 final) o sorazmernih policijskih kontrolah in policijskem sodelovanju na schengenskem območju.

V Bruslju, 3. oktobra 2017

Za Komisijo
Dimitris AVRAMOPOULOS
Član Komisije

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2017/1805**z dne 3. oktobra 2017****o profesionalizaciji javnega naročanja****Vzpostavitev arhitekture za profesionalizacijo javnega naročanja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Javno naročanje je instrument za doseganje pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Ta instrument bi lahko imel pomemben gospodarski vpliv ⁽¹⁾ pri prispevanju k agendi Komisije za rast, delovna mesta in čezmejno trgovino. Uspešno, učinkovito in konkurenčno javno naročanje je izhodišče za dobro delujoč enotni trg ter tudi pomemben kanal za evropske naložbe ⁽²⁾.
- (2) Direktive o javnem naročanju, sprejete leta 2014 ⁽³⁾, zagotavljajo sveženj ukrepov, ki državam članicam omogoča, da učinkoviteje in bolj strateško uporabijo javno naročanje. Javno naročanje se sooča z novimi izzivi, saj se v zvezi z njim vse bolj pričakuje, da: se bodo javna sredstva porabila čim bolj smotrno v razmerah, ko so proračuni vse bolj omejeni; se bodo izkoristile priložnosti, ki jih prinašajo digitalizacija in razvijajoči se trgi; bo strateško prispevalo k ciljem horizontalne politike in družbenim vrednotam, kot so inovacije, socialna vključenost ter ekonomska in okoljska trajnost; bo povečalo dostopnost in si prizadevalo za zmanjšanje neučinkovitosti, odpadkov, nepravilnosti, goljufij in korupcije ter vzpostavilo odgovorne dobavne verige.
- (3) Potreba po zagotavljanju učinkovite uporabe pravil o javnem naročanju na vseh ravneh je nujna, da bi se v čim večji meri izkoristil ta bistveni vzvod za evropske naložbe, kot je izraženo v naložbenem načrtu za Evropo ⁽⁴⁾, in vzpostavil močnejši enotni trg, kot je poudaril predsednik Juncker leta 2017 v svojem govoru o stanju v Uniji. Učinkovitost je tudi eno od področij za izboljšanje javnega naročanja, ki so se razkrila v okviru procesa evropskega semestra.
- (4) Zato je treba zagotoviti najučinkovitejšo uporabo javnih sredstev, javni kupci pa morajo biti sposobni naročati v skladu z najvišjimi standardi profesionalizma. Okrepitev in podpiranje profesionalizma med naročniki lahko pripomoreta k povečanju vpliva javnega naročanja v celotnem gospodarstvu ⁽⁵⁾.
- (5) Cilj profesionalizacije javnega naročanja se razume široko v smislu, da zajema splošno izboljšanje celotnega razpona poklicnih spretnosti in kompetenc, znanja in izkušenj ljudi, ki izvajajo naloge, povezane z javnim naročanjem, ali pri njih sodelujejo ⁽⁶⁾. Zajema tudi orodja in podporo ter arhitekturo institucionalne politike, ki

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo (COM)(2015) 550).

⁽²⁾ Skoraj polovica kohezijskih sredstev se dodeli prek javnega naročanja. EU bo v obdobju 2014–2020 v evropske regije prek evropskih strukturnih in investicijskih skladov, katerih namen je spodbujati gospodarsko rast, ustvarjanje delovnih mest in konkurenčnosti ter zmanjšanje razlik v razvoju, vložila 325 milijard EUR – skoraj tretjino celotnega proračuna EU.

⁽³⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65) („klasična direktiva“), Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1) („direktiva o koncesijah“) in Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243) („direktiva o gospodarskih javnih službah“) in zlasti njihovi členi 83(4), 45(4) oziroma 99(4).

⁽⁴⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij in Evropski investicijski banki: Naložbeni načrt za Evropo (COM(2014) 903).

⁽⁵⁾ Službe Komisije so v delovnem dokumentu (SWD)(2015) 202, priloženem strategiji za enotni trg, ocenile, da bi se s profesionalizacijo, ki bi odpravila težave, ustvarile potencialne gospodarske koristi, ki bi znašale več kot 80 milijard EUR.

⁽⁶⁾ To zajema celoten obseg dela uradnikov, ki se ukvarjajo z javnim naročanjem in sodelujejo v kateri koli fazi postopka javnega naročanja od opredelitve potreb do upravljanja javnih naročil, ne glede na to, ali so v centralnih ali decentraliziranih upravah ali institucijah, ali opravljajo vloge, za katere je posebej opredeljeno, da so povezane z javnim naročanjem, ali pa so le pristojni za nekatere naloge, povezane z javnim naročanjem.

so potrebni za učinkovito opravljanje dela in doseganje rezultatov ⁽¹⁾. Učinkovita politika profesionalizacije bi zato morala temeljiti na splošnem strateškem pristopu s tremi dopolnilnimi cilji:

- I. Razvoj ustrezne arhitekture politike za profesionalizacijo: vsaka politika profesionalizacije bi morala imeti za dejanski učinek politično podporo na visoki ravni. To pomeni jasno opredelitev dodelitve odgovornosti in nalog institucijam na centralni ravni politike, podpiranje prizadevanj na lokalni, regionalni in sektorski ravni ter zagotavljanje nadaljnega izvajanja v vseh političnih ciklih, po potrebi z uporabo institucionalnih struktur, ki spodbujajo specializacijo, združevanje in izmenjavo znanja.
 - II. Človeški viri – izboljšanje usposabljanja in načrtovanja poklicne poti naročnikov: naročniki, torej tisti, ki sodelujejo pri naročanju blaga, storitev in gradenj, pa tudi revizorji in uradniki, pristojni za revizijo primerov javnega naročanja, morajo biti ustrezno usposobljeni in imeti ustrezne kvalifikacije, znanja in spretnosti ter izkušnje, ki so potrebni za njihovo raven odgovornosti. To pomeni, da je treba zagotoviti izkušeno, usposobljeno in motivirano osebje, zagotavljati potrebno usposabljanje in stalni strokovni razvoj ter razviti karierno strukturo in spodbude, zaradi katerih bo javno naročanje postalo privlačno, javne uradnike pa bodo spodbudile k doseganju strateških rezultatov.
 - III. Sistemi – zagotavljanje orodij in metodologij za podporo strokovnega javnega naročanja: naročniki morajo biti opremljeni s pravimi orodji in podporo, da bodo delovali učinkovito in pri vsakem nakupu čim bolj smotrno porabili denar. To pomeni, da je treba zagotoviti razpoložljivost orodij in postopkov za izvajanje pametnega javnega naročanja, kot so: orodja za elektronsko javno naročanje, smernice, priročniki, predloge in orodja za sodelovanje, z ustreznim usposabljanjem, podporo in strokovnim znanjem, združevanjem znanja in izmenjavo dobrih praks.
- (6) To priporočilo ⁽²⁾ spodbuja razvoj in izvajanje politik profesionalizacije v državah članicah z zagotavljanjem referenčnega okvira, ki ga je treba proučiti ⁽³⁾. Zeleni rezultat te pobude je državam članicam pomagati pri oblikovanju politike za profesionalizacijo, da bi se povečali opaznost, vpliv, učinek in ugled javnega naročanja pri izpolnjevanju javnih ciljev.
- (7) To priporočilo je naslovljeno na države članice in njihovo javno upravo, zlasti na nacionalni ravni. Vendar bi morale države članice v okviru svojega centraliziranega ali decentraliziranega sistema javnega naročanja naročnike še naprej spodbujati in podpirati pri uvajanju pobud za profesionalizacijo. Države članice bi zato morale na to priporočilo opozoriti organe, pristojne za javno naročanje na vseh ravneh, pa tudi organe, odgovorne za usposabljanje revizorjev in uradnikov, pristojnih za revizijo primerov javnega naročanja –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

I. OPREDELITEV POLITIKE ZA PROFESIONALIZACIJO JAVNEGA NAROČANJA

1. Države članice bi morale razviti in izvesti dolgoročne strategije za profesionalizacijo na področju javnega naročanja, prilagojene svojim potrebam, virom in upravni strukturi, in sicer samostojno ali v okviru širših politik profesionalizacije javne uprave. Namen je privabiti, razviti in ohraniti znanja in spretnosti, se osredotočiti na uspešnost in strateške rezultate ter čim bolj izkoristiti razpoložljiva orodja in tehnike. Te strategije:
 - (a) bi morale obravnavati vse ustrezne udeležence v postopku javnega naročanja, razviti pa bi jih bilo treba z vključujočim postopkom na nacionalni, regionalni in lokalni ravni;
 - (b) bi bilo treba uporabiti ob usklajevanju z drugimi politikami v celotnem javnem sektorju ter
 - (c) bi morale upoštevati razvoj v drugih državah članicah in na mednarodni ravni.

⁽¹⁾ Potreba po razvoju delovne sile na področju javnega naročanja, ki bo sposobna smotrno porabljati denar, je poudarjena tudi v priporočilu OECD o javnem naročanju iz leta 2015: <http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-on-Public-Procurement.pdf>.

⁽²⁾ Namen Komisije ni predpisati posebnega modela, ampak pozvati države članice in ustrezne uprave k obravnavanju zadevnih vprašanj. Jasno se priznava, da so vsi na različnih stopnjah svoje poti. Kljub temu morajo države članice v skladu z novimi direktivami zagotoviti, da (a) so informacije in smernice o razlagi in uporabi zakonodaje EU o javnem naročanju na voljo brezplačno za pomoč naročnikom in gospodarskim subjektom, zlasti malim in srednjim podjetjem, ter da (b) je naročnikom na voljo podpora pri načrtovanju in izvajanju postopkov javnega naročanja.

⁽³⁾ Priporočilo bo priložena zbirka primerov dobrih praks držav članic.

2. Države članice bi morale tudi spodbujati in podpirati naročnike pri izvajanju nacionalnih strategij za profesionalizacijo z razvojem pobud za profesionalizacijo ter ustrezne institucionalne arhitekture in sodelovanja za bolj usklajeno, učinkovito in strateško javno naročanje, med drugim na podlagi:
 - (a) povečanega sodelovanja med ustreznimi službami in naročniki ter
 - (b) strokovnega znanja in podpore institucij za usposabljanje, osrednjih nabavnih organov in poklicnih organizacij, usmerjenih v javno naročanje.

II. ČLOVEŠKI VIRI – IZBOLJŠANJE USPOSABLJANJA IN NAČRTOVANJA POKLICNE POTI

3. Države članice bi morale za uradnike, ki se ukvarjajo z javnim naročanjem, in povezane funkcije, pa tudi sodnike in revizorje ob upoštevanju večdisciplinarne narave projektov javnega naročanja opredeliti in določiti osnovna znanja in spretnosti ter kompetence, za katere bi moral biti usposobljen in jih imeti vsak naročnik, kot so:
 - (a) okviri za znanja in spretnosti ter kompetence, da se podprejo postopki zaposlovanja in načrtovanja poklicne poti ter oblikovanje programov usposabljanja in
 - (b) skupni okvir kompetenc na področju javnega naročanja na evropski ravni.
4. Države članice bi morale razviti ustrezne programe usposabljanja – začetnega in vseživljenjskega – na podlagi podatkov in ocene potreb ter okvirov kompetenc, kadar so na voljo, kot so:
 - (a) razvoj in/ali podpora razvoja ponudbe začetnega usposabljanja, na diplomski in podiplomski ravni ter drugega začetnega poklicnega usposabljanja;
 - (b) zagotavljanje in/ali podpiranje celovite, usmerjene in dostopne ponudbe vseživljenjskega usposabljanja in učenja;
 - (c) povečanje ponudbe usposabljanja z inovativnimi, interaktivnimi rešitvami ali orodji za e-učenje in shemami ponavljanja ter
 - (d) izkoriščanje ugodnosti akademskega sodelovanja in raziskav za razvoj trdne teoretične podlage za rešitve v zvezi z javnim naročanjem.
5. Države članice bi morale tudi razviti premišljeno upravljanje človeških virov, načrtovanje poklicne poti in motivacijskih shem posebej za funkcije javnega naročanja ter podpreti njihovo uvajanje pri naročnikih, kar naj bi privabilo in zadržalo kvalificirano osebje na področju javnega naročanja, naročnike pa spodbujalo, da zagotovijo boljšo kakovost in bolj strateški pristop na področju javnega naročanja, kot so:
 - (a) sheme priznavanja in/ali potrjevanja, ki ustrezno opredelijo in nagradijo funkcije javnega naročanja;
 - (b) karierne strukture, institucionalne pobude in politična podpora za doseganje strateških rezultatov ter
 - (c) nagrade za odličnost, ki bodo spodbujale dobro prakso na področjih, kot so javno naročanje na področju inovacij ter zeleno in socialno odgovorno javno naročanje ali boj proti korupciji.

III. SISTEMI – ZAGOTAVLJANJE ORODIJ IN METODOLOGIJ

6. Države članice bi morale spodbujati in podpirati razvoj in uvajanje dostopnih informacijskih orodij, ki lahko poenostavijo in izboljšajo delovanje sistemov javnega naročanja, kot so:
 - (a) omogočanje dostopa do informacij z vzpostavitvijo enotnih spletnih portalov;
 - (b) razvoj informacijskih orodij skupaj z ustreznim usposabljanjem (npr. za ekonomijo obsega, energetske učinkovitost ali timsko delo) ali podpiranje ustreznih tržno usmerjenih rešitev ter
 - (c) spodbujanje strateškega pristopa k digitalizaciji s standardizacijo, izmenjavo, ponovno uporabo in interoperabilnostjo proizvodov in storitev, zlasti z uporabo obstoječih informacijskih rešitev, ki so na voljo na ravni EU ⁽¹⁾, ter tudi prispevanjem k razvijanju instrumentov, kot je spletni katalog standardov IKT na področju javnega naročanja ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Med drugim: enotni digitalni portal in gradniki infrastrukture za digitalne storitve instrumenta za povezovanje Evrope (e-identiteta, e-podpis, e-dostava in izdajanje e-računov).

⁽²⁾ https://joinup.ec.europa.eu/community/european_catalogue/

7. Države članice bi morale podpreti in spodbujati integriteto na individualni in institucionalni ravni kot sestavni del poklicnega ravnanja z oblikovanjem orodij za zagotavljanje skladnosti in preglednosti ter smernic za preprečevanje nepravilnosti, kot so:
- (a) priprava etičnih kodeksov in listin o integriteti;
 - (b) uporaba podatkov o nepravilnostih ⁽¹⁾ kot povratne informacije za razvoj ustreznega usposabljanja in smernic ter za spodbujanje samoočiščevanja in
 - (c) razvoj posebnih smernic za preprečevanje in odkrivanje goljufij in korupcije, tudi prek kanalov za prijavo nepravilnosti.
8. Države članice bi morale zagotoviti smernice, ki so po eni strani namenjene zagotavljanju pravne varnosti glede prava EU in nacionalnega prava ali zahtev, ki izvirajo iz mednarodnih obveznosti EU, po drugi strani pa olajšanju in spodbujanju strateškega razmišljanja, poslovne presoje in pametnega/ozaveščenega odločanja, kot so:
- (a) usmerjene smernice, metodološki priročniki ter zbirke dobrih praks in najpogostejših napak, ki so sodobni, uporabniku prijazni, zlahka dostopni in temeljijo na izkušnjah naročnikov, in
 - (b) standardizirani obrazci in orodja za različne postopke, kot so merila za zeleno javno naročanje.
9. Države članice bi morale spodbujati izmenjavo dobre prakse in naročnikom zagotoviti podporo, da bi se zagotovili strokovni postopki javnega naročanja, sodelovanje in prenos strokovnega znanja, kot so:
- (a) zagotavljanje tehnične pomoči z odzivnimi službami za pomoč uporabnikom, klicnimi številkami in/ali e-poštnimi storitvami;
 - (b) organiziranje seminarjev in delavnic za obveščanje o novih pravnih spremembah, prednostnih nalogah politike in dobri praksi ter
 - (c) spodbujanje skupnosti naročnikov prek spletnih forumov in poklicnih družabnih omrežij.

IV. SPREMLJANJE IZVAJANJA TEGA PRIPOROČILA – POROČANJE IN SPREMLJANJE

10. Priporoča se, da države članice Komisijo obvestijo o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi tega priporočila, ko bodo poročale v skladu s členom 83 Direktive 2014/24/EU, členom 45 Direktive 2014/23/EU in členom 99 Direktive 2014/25/EU.

V Strasbourgu, 3. oktobra 2017

Za Komisijo
Elżbieta BIENKOWSKA
Članica Komisije

⁽¹⁾ Ob upoštevanju zakonodaje o varstvu podatkov in temeljne pravice do varstva osebnih podatkov.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL